

## עפ"ג 22044/06/14 - מוסיה וולסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 ספטמבר 2014

עפ"ג 22044-06-14 פיקטיבי נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'

השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מוסיה וולסן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד עידו רז

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

### פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 48021-07-13 (בית משפט השלום בנתניה) בעבירות של איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות ונסיבות תקיפה בנסיבות מחמירות בקשר למספר אירועים המפורטים ברישא גזר הדין ונידון ל-21 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, ל-10 חודשי מאסר על תנאי ול-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען כי טעה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם ענישה שאינו הולם את מדיניות הענישה כפי שהוצגה בפניו ובפניו על ידי ב"כ המערער בפסיקת בתי המשפט שהטילו על נאשמים שהורשעו בעבירות דומות עונשי מאסר על תנאי או עונשי מאסר לתקופות קצרות באופן משמעותי מתקופת המאסר נושא הערעור.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי רמת הענישה עליה הסתמך בית משפט קמא מתייחסת למעשים חמורים יותר ששימשו נושא לכתבי אישום שהוגשו לבתי המשפט המחוזיים.

עמוד 1

באשר לקביעת מקומו של המערער בתוך מתחם הענישה, טוען בא כוחו כי בית משפט קמא לא התחשב בנסיבות שקשורות לביצוע העבירות, לעובדת היותו של המערער פליט שעבד לפרנסת משפחתו בעבודות קשות ושאינו לו משפחה תומכת בארץ, דבר שיקשה על תנאי מאסרו.

ב"כ המשיב מצביע על האינטרס שבו פגע המערער בארבעת האירועים נושא גזר הדין ועל חומרת המעשים האלימים פיזית ומילולית שבצע המערער כלפי אשתו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה למעשיו של המערער כלפי אשתו, אשר פגעו בכבודה, בבטחונה ובשלומה, ונעשו תוך ניצול יחסי הזוגיות וכוחו העדיף של המערער על פניה.

מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא, על סמך פסיקה שהובאה על ידו בסעיף 3 לגזר הדין, מקובל עלינו ובצדק לא התחשב בגזרי הדין שהוצגו בפניו ובפניו על ידי ב"כ המערער שכן בכל אותן גזרי דין מדובר היה במספר קטן יותר של מעשים ובמי שנטלו אחריות על ביצועם, שלא כמו המערער שבפנינו, אשר כפר במעשיו ואילץ את המתלוננת להעיד, דבר שהוסיף סבל על סבלה כתוצאה ממעשי המערער.

בית משפט קמא קבע את מתחם הענישה לשלושת האירועים נושא שלושת האישומים הראשונים בהתבסס על חומרת התנהגותו של המערער ועל האלימות שנקט כלפי המתלוננת, גם אם לא הותירה בה סימנים.

בית משפט קמא לא התעלם מהיותו של המערער פליט שנמצא בארץ מזה 3.5 שנים, במהלך הכיר את המתלוננת ועבר לגור עמה, בעברו הנקי של המערער ובעובדה שהוא נתון במעצר מזה כשנה עד למתן גזר הדין נושא הערעור.

לאור כל האמור לעיל, עונש המאסר לריצוי בפועל, הגם שאינו עונש קל, אינו סוטה ממדיניות הענישה כאשר מדובר בעבירות אלימות המבוצעות כלפי בת זוג ומתחשב במידה הראויה גם בנסיבות לחומרה וגם בנסיבות לקולא, ומשכך אינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור.

אנו דוחים את הערעור.

**ניתן והודע היום י"ט אלול  
תשע"ד, 14/09/2014  
במעמד ב"כ הצדדים  
והמערער.  
אברהם טל, נשיא  
אב"ד**

**ד"ר שמואל בורנשטיין,  
שופט**

**אהרון מקובר, שופט**